

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.180 van 31 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2008

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Hilla in de provincie Babil. U zou een soenniet zijn van Arabische origine en u zou niet politiek actief zijn geweest. Uw vader zou gesneuveld zijn in de Iran-Irak oorlog in 1983. Hij zou adjudant zijn geweest bij de landmacht en lid van de Baath-partij met de graad van Oudu Firqa. Uw moeder is van Koerdische afkomst. Volgens uw verklaringen heeft u heel uw leven tot aan uw vertrek op 14/11/2007 in Hilla gewoond samen met uw moeder en uw zus. Na de dood van uw vader zouden jullie hebben geleefd van een martelarensalaris. Uw moeder zou ook schoonmaakster zijn geweest op een school. In de jaren '90 opende zij een voedingswinkel, maar een tijdje later verlamd zijn geraakt. U zou na het vierde jaar van de basisschool zijn gestopt en op uw vijftiende zou u als schilder zijn begonnen. U werkte voor (A.M.) en zijn zoon (M.). U zou vooral in Bagdad en Najaf hebben gewerkt en maar heel weinig in Hilla. In oktober 2007 zou u gedurende één dag schilderwerken hebben uitgevoerd op een trainingskazerne van de Nationale Garde in Hilla. De dag nadien zou (A.M.) u 's morgens bij u thuis zijn komen halen en naar zijn broer hebben gebracht, die ook in Hilla woonde. (M.) zou u

hebben verteld dat hij, zijn vader en u werden bedreigd omdat jullie in de kazerne werkten. De nacht voordien zouden onbekenden een dreigbrief naar het huis van (M.) en (A.M.) hebben gegoooid. U zou bij de oom van (M.) zijn gebleven tot uw vertrek op 14/11/2007. In die periode zou u niet meer bedreigd zijn geweest en zou u uw moeder en uw zus niet meer hebben gezien. Op 15/12/2007 zou u in België zijn aangekomen waar u op 17/12/2007 asiel aanvraagde. Sinds u uw huis in Hilla hebt verlaten zou u geen contact meer hebben gehad met uw moeder en uw zus.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u de laatste jaren, vóór uw vlucht naar België, in Irak verbleef. Uw kennis over het huidige Irak is dusdanig beperkt dat uw bewering er tot recent te hebben gewoond de grootste vraagtekens oproept.

U verklaart dat u op het moment van de inval van de Amerikanen in Hilla verbleef. U bent van mening dat er bij de inval in Hilla geen zware gevechten zijn geweest, dat er geen eenheden van het Irakese leger waren die Hilla moesten verdedigen en dat er geen Amerikanen en Irakezen zijn omgekomen (CGVS, 28/05/2008, p. 15-16). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, zijn er nochtans wel degelijk zware gevechten geweest tussen Amerikaanse en Irakese troepen in Hilla tijdens de inval en vielen hierbij honderden doden. Er waren wel degelijk eenheden van het Irakese leger aanwezig om de stad te verdedigen. Van iemand die op het moment van de feiten ter plaatse was, mag worden verwacht dat hij hiervan toch enigszins op de hoogte is. Zeker als het over zo'n ingrijpende gebeurtenis gaat als de inname van uw stad door buitenlandse troepen. Verder is het ook zeer opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van het feit dat er kort na de inval van de Amerikanen in 2003 massagraven werden gevonden in en rond Hilla en Al-Mahawil. U weet wel dat Al Mahawil in de buurt ligt van Hilla maar dat er een massagraf werd gevonden, blijkt u niet te weten (CGVS, 28/05/2008, p. 17, 19). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, werden er in 2003 nochtans twee belangrijke massagraven ontdekt bij de Al Mahawil militaire basis, op ongeveer 20 km van Hilla. Het eerste graf bevatte de lichamen van ongeveer 2000 personen, het tweede bevatte nog eens honderden lichamen. Voor iemand die op dat moment in Hilla woonde en langs Al-Mahawil moest passeren om in Bagdad te gaan werken (CGVS, 28/05/2008, p. 8, p. 9, p. 18), is het zeer ongeloofwaardig dat u hierover nooit iets gehoord zou hebben.

Ook verklaarde u dat er in 2007 geen grote aanslagen zijn geweest in Hilla (CGVS, 28/05/2008, p. 19). Volgens u is er nooit een aanslag geweest op de markt in Hilla, ook niet in 2007 (CGVS, 28/05/2008, p. 19). U bent bovendien van mening dat er in 2007

geen aanslag plaatsvond op pelgrims in Hilla (CGVS, 28/05/2008, p. 20). Nochtans is er volgens de informatie van het Commissariaat-generaal op 2 februari 2007 een zware aanslag geweest op de markt van Hilla met minstens vijftig doden. Ook in februari 2005 vond er op de markt van Hilla een zeer zware aanslag plaats met meer dan honderd doden. Dat u dit als vermeende inwoner van de stad niet weet, is weinig geloofwaardig. Nog volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, werden er op 6 maart 2007 minstens negentig pelgrims gedood en meer dan honderdvijftig gewond tijdens een dubbele zelfmoordaanslag in Hilla. Dat u geen kennis heeft van recente aanslagen in Hilla is zeer opmerkelijk voor iemand die beweert er tot eind 2007 te hebben gewoond. Het is ook zeer bevreemdend dat u niet weet welke bankbiljetten en muntstukken er in omloop waren in Irak na de val van Saddam. Zo verklaarde u verkeerdelijk dat er 3 munten waren: 50, 100 en 500 en dat die ook in bankbiljetten bestonden (CGVS, 28/05/2008, p. 14-15). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt bestaan er helemaal geen muntstukken van 50 en 500 dinar sinds de val van Saddam en evenmin een bankbiljet van 100 dinar. Uw verklaring als zou u het niet meer goed weten omdat het geld honderd keer zou zijn veranderd (drie keer in Saddam's tijd en de laatste tijd ook nog een keer) is niet afdoende (CGVS, 28/05/2008, p. 15). Voor iemand die vanaf zijn vijftiende heeft gewerkt, mag worden verwacht dat hij de waarde van het geld kent. U bent verder verkeerdelijk van oordeel dat na de val van het Baathregime slechts één keer verkiezingen werden georganiseerd (CGVS, 28/05/2008, p. 11) en over de intifadah van begin jaren negentig weet u evenmin iets te zeggen. Zo zegt u zich 'niet te herinneren' hoe deze opstand is afgelopen (CGVS 28/05/2008, p. 11-12).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering dat u de laatste jaren tot aan uw vertrek op 14/11/2007 in Hilla zou hebben gewoond.

Bijgevolg is het dan ook niet geloofwaardig dat u tot aan uw vertrek op 14/11/2007 schilder zou zijn geweest en dat u voornamelijk in Bagdad werkte (CGVS, 28/05/2008, p. 5, p. 7). U stelde dat u gebouwen schilderde in de Sadounstraat in Bagdad en in de wijk Bab El Sheikh (CGVS, 28/05/2008, p. 8). U beweerde dat u soms maandenlang werk had op Sadounstraat en dat u soms maandenlang in Bagdad verbleef voor uw werk (CGVS, 28/05/2008, p. 8). U herinnert zich echter niet welke gebouwen u hebt geschilderd noch in welke periode u op Sadounstraat hebt gewerkt (CGVS, 28/05/2008, p. 7-8). Eerst beweerde u dat het zowel vóór als na de val van Saddam was (CGVS, 28/05/2008, p. 8). Later verklaarde u echter dat u na de val niet meer in Sadounstraat hebt gewerkt en dat u zich uw laatste werk in Bagdad niet meer herinnert (CGVS, 28/05/2008, p. 8). Dit is opmerkelijk. Elders hebt u dan weer verklaard dat uw laatste werk in Bagdad in een park was in Bab El Sheikh en dat dit enkele weken voor oktober 2007 was. U kunt zich de naam van het park echter niet herinneren (CGVS, 28/05/2008, p. 9).

Voor iemand die beweert maandenlang in Bagdad te hebben verbleven en maandenlang in de Sadounstraat te hebben gewerkt, is uw kennis over de stad en deze straat overigens dermate beperkt en zelfs foutief dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen daaromtrent. Zo beweerde u verkeerdelijk dat zowel de Tigris als de Eufraat door Bagdad stromen (CGVS, 28/05/2008, p. 17). U weet niet waar het Firdosplein zich bevindt (CGVS, 28/05/2008, p. 18), terwijl dit volgens onze informatie op het einde van Sadounstraat ligt. Het Bagdad hotel kent u evenmin (CGVS, 28/05/2008, p. 18). Dit ligt nochtans ook op Sadounstraat straat, zodat verwacht zouden kunnen worden dat u dit wel eens gezien zou hebben. U weet niet waar de Abu Nuwas straat ligt, u weet zelfs niet of het in de buurt van Sadounstraat ligt of in de buurt van een rivier (CGVS, 28/05/2008, p. 18). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, is dit nochtans een zeer bekende straat in Bagdad die vlak naast de Tigris ligt en parallel loopt met de Sadounstraat.

Dit alles laat niet toe veel geloof te hechten aan uw verklaringen betreffende uw woonplaatsen gedurende de laatste jaren.

Rekening houdend met bovengaande vaststellingen, wekt het geen verwondering dat u er evenmin in slaagt bepaalde feiten van uw asielrelaas correct te situeren in de tijd en dat u hier zeer eigenaardige verklaringen over aflegt. Zo stelt u dat de voedingswinkel

werd geopend in de jaren '90. Dit zou na de val van Saddam zijn geweest. Onmiddellijk daarna beweerde u dat de val van Saddam in 2004 was. Als u met deze vreemde voorstelling van zaken werd geconfronteerd, verklaarde u dat de winkel werd geopend na de val van Saddam maar u voegde er onmiddellijk aan toe dat, toen jullie de winkel openden, Saddam nog aan de macht was (CGVS, 28/05/2008, p. 5). Verder blijft u erbij dat de winkel werd geopend in de jaren '90 (CGVS, 28/05/2008, p. 6). Deze verklaringen zijn zeer opmerkelijk. Er mag worden verwacht dat u weet of uw moeder de winkel opende voor of na de val van Saddam en dat u deze val min of meer in de tijd kan situeren. Elders hebt u verklaard dat de val van Saddam in 2003 was (CGVS, 28/05/2008, p. 11, p. 15). Verder beweerde u dan weer dat u zich de val van Saddam nog goed herinnert en dat het in de derde maand van 2004 was (CGVS, 28/05/2008, p. 15). Vervolgens is het ook zeer bevreemdend dat u niet meer weet wanneer uw moeder verlamd raakte. U hebt verklaard dat ze nog niet verlamd was toen ze de winkel opende, maar u weet niet wanneer ze verlamd raakte: of dit één dan wel tien jaar geleden was, zegt u zich niet meer te herinneren. U weet ook niet of het voor dan wel na de val van Saddam was (CGVS, 28/05/2008, p. 6). Ook dit is uitermate opmerkelijk. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u er in die periode zou hebben meegemaakt en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal immers in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Bovendien blijken, na verificatie van de authenticiteit, uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs volledig vervalst te zijn. Bijgevolg kunnen deze documenten niet worden aanvaard als bewijs ter staving van uw Irakese nationaliteit of langdurig verblijf in Irak. Integendeel, ze bevestigen enkel de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag. (...)"

3.2. In een eerste middel werpt verzoeker een schending op van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, de rechten van verdediging, de materiële motiveringsplicht – minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering – en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker ontleedt vier elementen van de vluchtelingendefinitie zoals omschreven in artikel 1 van de Conventie van Genève van 1951. Hij meent dat er in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden is met zijn intellectuele beperktheden. Verzoeker is een eenvoudige schilder, heeft een uiterst lage scholingsgraad, is analfabeet en heeft een lage intelligentiegraad. Zijn verstandelijk vermogen is helemaal niet ontwikkeld zoals bij de meerderheid van de mensen. Verzoeker is niet in staat om gebeurtenissen te kaderen in tijd en ruimte. Hij laat zich vooral leiden door anderen. Verzoeker herhaalt dat hij een “gewone” Irakese burger is, die geviseerd wordt omdat hij voor de nieuwe Irakese overheid en buitenlandse (Amerikaanse) troepen zou zijn. Hij meent dat gezien de situatie van willekeurig geweld die Irak op heden kent, de overheid noch de buitenlandse troepen in staat zijn om de nodige bescherming te bieden aan gewone burgers, zoals verzoeker, tegen het optreden van de milities.

Verder is verzoeker de mening toegedaan dat verweerder minstens een beroep had moeten doen op een psycholoog of andere instantie die de intelligentiegraad van verzoeker kan nagaan. Tijdens het gehoor heeft men daarvoor geen aandacht gehad. Verweerder zou het dossier dan ook niet voldoende onderzocht hebben en de vraagstelling niet hebben aangepast aan het intellectuele niveau van verzoeker.

3.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of

het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848;; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker brengt ter ondersteuning van zijn asielaanvraag een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bij die, ingevolge een onderzoek van de Federale Politie, als niet-authentiek werden beoordeeld (administratief dossier, stuk 3). Het voorleggen van niet-authentieke documenten ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid.

Waar verzoeker aanvoert dat hij omwille van zijn beperkte intellectuele vermogens beperkt was in zijn antwoorden daar de vragen niet aan zijn lage intellectueel niveau waren aangepast, blijkt uit de lezing van het administratief dossier dat verzoeker op vragen omtrent zijn directe leefomgeving incoherente of onjuiste antwoorden gaf. Het betreft ondermeer (i) de opening van de voedingswinkel (administratief dossier, stuk 5, p.5) (ii) het tijdstip dat zijn moeder verlamd werd, waarbij hij niet kon melden of dit één dan wel tien jaar geleden of vóór of na de val van het regime gebeurde (*Ibid.*, p.6) (iii) de gebouwen die hij in Bagdad verfd, onder meer in de Sadounstraat en mede in acht genomen dat hij aan sommige gebouwen soms maanden werkte (*Ibid.*, p.7-8) (iv) het in omloop zijnde geld (*Ibid.*, p.14-15) (v) de zware incidenten in Hilla na de val van het regime en de aanwezigheid van massagraven (*Ibid.*, p.16, 18-19) (vi) zijn gebrek aan kennis omtrent bekende topografische kenmerken in Bagdad, alwaar hij beweert te hebben gewerkt (*Ibid.*, p.18). Voormelde vragen hebben betrekking op verzoekers directe leefwereld zodat moet aangenomen worden dat hij, indien zijn verklaringen aan de werkelijkheid beantwoorden, hieromtrent eenduidige verklaringen zou afleggen. Het feit dat verzoeker een ongeletterde persoon zou zijn en slechts een beperkt intellectueel niveau heeft, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken.

Nopens verzoekers argument dat een psycholoog of andere instantie zijn intelligentiegraad had moeten nagaan, dient te worden herhaald dat de vragen tijdens het gehoor betrekking hadden op zijn directe leefwereld (familie, werk en beweerde woon- en verblijfplaatsen) en geen bijzondere moeilijkheidsgraad bevatten, waardoor het vaststellen van zijn intelligentieniveau bijgevolg niet dienstig is.

Gelet op verzoekers incoherente verklaringen en de vastgestelde onwetendheden omtrent Hilla en Bagdad, zoals blijkt uit het administratief dossier en terecht vastgesteld in de bestreden beslissing, maakt verzoeker zijn afkomst uit Hilla, noch zijn werkzaamheden in Bagdad geloofwaardig. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de hieruit voortvloeiende beweerde vervolgingsfeiten die de grondslag vormen van zijn asielrelaas.

De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet nuttig kan worden aangevoerd.

Het eerste middel is ongegrond.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. In een tweede middel roept verzoeker een schending in van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming); een schending van de rechten van verdediging; een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en een schending van het redelijkheidbeginsel.

4.2. Uit het hoger vastgestelde (zie sub 3.3.) blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaring dat hij de laatste jaren, voor zijn vlucht naar België, in Irak verbleef daar zijn kennis over het huidige Irak dermate beperkt is dat zijn bewering er recentelijk gewoond te hebben, niet geloofwaardig is. Derhalve is het niet mogelijk een correct beeld te krijgen van verzoekers verblijfsplaatsen en leefsituatie gedurende de laatste jaren voor zijn beweerde vertrek is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade en de eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker geeft niet aan op welke wijze de rechten van verdediging door de bestreden beslissing zouden geschonden zijn, zodat dit onderdeel van het middel evenmin dienstig kan worden aangevoerd.

Het tweede middel is ongegrond.

De subsidiaire beschermingsstatus dient aan verzoeker te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.